

Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht

Ontwerpbesluit ambtshalve actualisatie van de omgevingsvergunning

Naam	: Gromes-Plender Meststoffen B.V.
Locatie	: Spoorstraat 20, IJsselmuiden
Datum ontwerpbeschikking	: 3 april 2019
Kenmerk	: Z2019-00004311

1. ONTWERPBESLUIT OMGEVINGSVERGUNNING

1.1 Onderwerp

Voor Gromes-Plender Meststoffen B.V. (Gromes-Plender) is op 19 oktober 2010 een oprichtingsvergunning verleend. Daarnaast is er op 7 juni 2012 een beschikking ambtshalve wijziging voor deze inrichting verleend voor onder meer het op- en overslaan en bewerken van afvalstoffen en meststoffen.

Het Landelijk Afvalbeheerplan 3 (LAP3) is per 28 december 2017 in werking getreden en vervangt daarmee het Landelijk Afvalbeheerplan 2 (LAP2). Omdat het LAP niet rechtstreeks bindend is, werken de nieuwe verplichtingen pas door als deze in omgevingsvergunningen zijn opgenomen. Wij hebben op basis van artikel 5.10, tweede lid onder a. en b. van het Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor) de verplichting om binnen het jaar na de inwerkingtreding van een afvalbeheerplan te toetsen of de omgevingsvergunning voldoet aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afvalstoffen zoals opgenomen in dat afvalbeheerplan. Deze verplichting is gebaseerd op artikel 2.30, eerste en tweede lid van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo).

Wij zijn voornemens om op basis van de hierboven genoemde uitgevoerde toets de omgevingsvergunning van 19 oktober 2010 te wijzigen.

1.2 Besluit I

Gedeputeerde Staten zijn voornemens te besluiten, gelet op artikel 2.30, eerste en tweede lid van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) in samenhang met artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b van de Wabo en artikel 5.10, tweede en vierde lid van het Bor de onderstaande omgevingsvergunningen van Gromes-Plender Meststoffen B.V. te wijzigen door de genoemde voorschriften in te trekken.

SOORT VERGUNNING	DATUM	KENMERK	INGETROKKEN VOORSCHRIFTEN
Wet milieubeheer	19-10-2010	2010/0177359	6.2.1, 6.2.2, 6.3.1, 6.4.2, 6.4.3, 6.4.4 en 6.4.5
Wabo	07-06-2012	2012/0153908	

En de voorschriften van deze ontwerpbeschikking aan de hierboven genoemde omgevingsvergunningen te verbinden.

De besluitvormingsprocedure is uitgevoerd overeenkomstig het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht en artikel 3.15, lid 1 en 3, van de Wabo.

1.3 Afschriften

Wij sturen een afschrift van deze vergunning naar:

- Provincie Overijssel,
Eenheid Publieke Dienstverlening – team Vergunningverlening,
Postbus 10078, 8000 GB Zwolle
- Gemeente Kampen Postbus 5009 8260 GA Kampen
- Dagelijks bestuur van Waterschap Drents Overijsselse Delta
Postbus 60, 8000 AB Zwolle.

1.4 Ondertekening

Met vriendelijke groet,
Het college van Gedeputeerde Staten van Overijssel
namens deze:

Martin Roelink
Teammanager Vergunningen Omgevingsdienst IJsselland

Dit document is door de OD-IJsselland digitaal vervaardigd en daarom niet van een handtekening voorzien

1.5 Rechtsmiddelen

Deze ontwerpbeschikking wordt bekendgemaakt door toezending aan de aanvrager. Daarnaast wordt een kennisgeving gepubliceerd door de provincie Overijssel op de landelijke website www.overheid.nl. De aanvraag en de ontwerpbeschikking met bijbehorende stukken worden op grond van de Algemene wet bestuursrecht met ingang van 10 april 2019 ter inzage gelegd. U kunt gedurende zes weken na de start van de ter inzage termijn eventuele zienswijzen tegen of adviezen over de ontwerpbeschikking indienen bij het college van Gedeputeerde Staten van Overijssel, Postbus 10078, 8000 GB Zwolle.

INHOUDSOPGAVE

ONTWERPBESLUIT AMBTSHALVE ACTUALISATIE VAN DE OMGEVINGSVERGUNNING	1
1. ONTWERPBESLUIT OMGEVINGSVERGUNNING	2
1.1 ONDERWERP	2
1.2 BESLUIT I	2
1.3 AFSCHRIFTEN	3
1.4 ONDERTEKENING	3
1.5 RECHTSMIDDELEN	3
VOORSCHRIFTEN	5
1 AFVALSTOFFEN	6
1.1 ACCEPTATIE EN VERWERKING VAN AFVALSTOFFEN	6
2 AFVALWATER	6
2.1 ONDERZOEK MINIMALISATIE ZZS IN AFVALWATER	6
3 EXTERNE VEILIGHEID	7
3.1 OPSLAG VERPAKTE GEVAARLIJKE STOFFEN	7
3.2 OPSLAG GASFLESSEN	7
3.3 OPSLAG IN TANKS	7
OVERWEGING	11
5 PROCEDURELE ASPECTEN	12
5.1 PROJECTBESCHRIJVING	12
5.2 HUIDIGE VERGUNNING SITUATIE	12
5.3 BEVOEGD GEZAG	13
5.4 PROCEDURE	13
5.5 ADVIEZEN	13
6 INHOUDELIJKE OVERWEGING	14
6.1 TOETSINGSKADER BIJ AMBTSHALVE WIJZIGING	14
6.2 OVERWEGINGEN AFVAL	14
6.3 OVERWEGINGEN EXTERNE VEILIGHEID	21
6.6 CONCLUSIE	25
BIJLAGE 1 : BEGRIPPEN	26

Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht

Voorschriften

1 AFVALSTOFFEN

1.1 Acceptatie en verwerking van afvalstoffen

1.1.1

In het A&V-beleid moet worden uitgewerkt op welke wijze wordt beoordeeld of Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS) kunnen worden voorkomen in de afvalstoffen die geaccepteerd worden. Het gewijzigde A&V-beleid moet binnen drie maanden na inwerking treden van deze vergunning ter goedkeuring aan het bevoegde gezag zijn voorgelegd.

2 AFVALWATER

2.1 Onderzoek minimalisatie ZZS in afvalwater

2.1.1

Wanneer uit het gewijzigde A&V-beleid blijkt dat de lozing van afvalwater met ZZS niet kan worden voorkomen, moet een onderzoek plaatsvinden om de lozing te minimaliseren.

Het onderzoek bevat ten minste de volgende aspecten:

- i. een beschrijving van de getroffen maatregelen en de Beste Beschikbare Technieken (BBT) om de lozing van ZZS te voorkomen, dan wel te beperken als voorkomen niet mogelijk is;
- ii. het effect van de getroffen maatregelen op de lozing;
- iii. de omvang van de restlozing.

2.1.2

Uiterlijk zes maanden na het van kracht worden van de vergunning moet de vergunninghouder bij het bevoegd gezag het onderzoek, zoals bedoeld in voorschrift 2.1.1, ter goedkeuring indienen.

2.1.3

Het onderzoek, zoals bedoeld in voorschrift 2.1.1, behoeft de schriftelijke goedkeuring van het bevoegd gezag.

2.1.4

Uiterlijk zes maanden na de schriftelijke goedkeuring van het in voorschrift 2.1.1 bedoelde onderzoek, moet de vergunninghouder de maatregelen die uit het onderzoek voortkomen nemen.

2.2 Monitoring en rapportage van ZZS in afvalwater

2.2.1

Wanneer uit de afvalinventarisatie blijkt dat in de afvalstoffen ZZS aanwezig is en er afvalwater van deze afvalstoffen wordt geloosd, moet door de vergunninghouder monitoring op ZZS plaatsvinden door middel van bemonstering en analyse op de relevante ZZS.

2.2.2

De vergunninghouder rapporteert elke vijf jaar aan het bevoegd gezag:

- i. de mate waarin stoffen en mengsels met ZZS worden geloosd;
- ii. hoe de lozing van die stoffen en mengsels wordt voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, te beperken

3 EXTERNE VEILIGHEID

3.1 Opslag verpakte gevaarlijke stoffen

3.1.1

De opslag van verpakte gevaarlijke (afval)stoffen die vallen onder de ADR-categorieën, zoals genoemd in de PGS 15, moet in de speciaal daarvoor bestemde ruimten plaatsvinden en dient, voor zover niet anders geregeld in de hiernavolgende voorschriften, te voldoen aan de voorschriften 3.1.1 tot en met 3.1.5, 3.2.1 tot en met 3.2.13, 3.4.1 tot en met 3.4.12, 3.6.1, 3.7.1 tot en met 3.7.8, 3.10.1, 3.11.1 tot en met 3.11.3, 3.12.1, 3.13.1 tot en met 3.13.3, 3.14.1, 3.14.2, 3.15.1, 3.15.2, 3.16.1, 3.17.1 tot en met 3.17.3, 3.18.1, 3.19.1, 3.19.2. van hoofdstuk 3 van de richtlijn PGS 15:2016 versie 1.0 (september-2016).

3.1.2

De opslag van verpakte gevaarlijke stoffen moet eveneens voldoen aan paragraaf 3.17 van PGS 15: 2016 versie 1.0 (september-2016)

De opslag van maximaal 250 kg/l gevaarlijke stoffen in een brandveilige opslagkast moet voldoen aan paragraaf 3.10 van de PGS 15: 2016 versie 1.0 (september-2016)

3.2 Opslag gasflessen

3.2.1

De opslag van gasflessen (ADR klasse 2) moet in de speciaal daarvoor bestemde ruimte plaatsvinden en dient, voor zover niet anders geregeld in de hiernavolgende voorschriften, te voldoen aan de paragrafen 3.1, met uitzondering van de voorschriften 3.4.1 en 3.1.5, 3.9, 3.10, 3.11, 3.15 tot en met 3.19, voorschrift 3.21.1 en de voorschriften van de paragrafen 6.2.1 tot en met 6.2.19 van de richtlijn PGS 15: 2016 versie 1.0 (september-2016).

3.3 Opslag in Tanks

3.3.1

Drukloze opslag van vloeistoffen die conform de ADR als gevaarlijke vloeibare stoffen zijn aangeduid in bovengrondse en ondergrondse tankinstallaties dienen te voldoen aan de richtlijn PGS 30 uitgave 2011 "Vloeibare brandstoffen Bovengrondse tankinstallaties en afleverinstallaties". Voor bestaande situaties kan indien gelijkwaardigheid kan worden aangetoond voor een andere maatregel worden gekozen.

3.3.2

Enkelwandige tanks en dubbelwandige tanks met een inhoud van meer dan 10.000 liter moeten in een lekbak zijn geplaatst. De lekbak moet voldoen aan de voorschriften 2.4.1 tot en met 2.4.3 van de richtlijn PGS 30 uitgave 2011.

3.3.3

De opslag dient te voldoen aan het gestelde in de voorschriften van de richtlijn PGS 30 uitgave 2011:

- a. 4.2.1 tot en met 4.2.15
- b. 4.3.1;
- c. 4.5.1 en 4.5.2;

3.3.1

Op een tank die in pandig is gelegen zijn de voorschriften 5.2.1 tot en met 5.5.4 en 5.6.1 tot en met 5.6.4 uit de richtlijn PGS 30 uitgave 2011 eveneens van toepassing.

3.3.1

Een tank voor het kleinschalig* afleveren van brandstoffen aan motorvoertuigen moet voldoen aan de voorschriften 4.2.2 van PGS 30 uitgave 2011.

N.B. Er is sprake van kleinschalige aflevering aan voertuigen wanneer wordt voldaan aan de volgende drie voorwaarden:
Aflevering vindt uitsluitend plaats aan voertuigen die niet bestemd zijn voor wegvervoer en die bestemd zijn voor eigen bedrijfsmatig gebruik, waarbij een jaaromzet van ten hoogste 25.000 liter wordt bereikt.*

4 Energie- en Vervoersmanagement

4.1 Registratie

4.1.1

Binnen de inrichting is het volgende document aanwezig: de registratie van het jaarlijkse dieselgebruik binnen de inrichting. Het document moet ten minste vijf jaar worden bewaard.

4.2 Vervoersmanagement

4.2.1

Vergunninghouder dient een Besparingsplan vervoer in te dienen bij het bevoegd gezag met focus op mogelijkheden ter beperking van de nadelige gevolgen voor het milieu van het goederenvervoer en personenvervoer over weg, water en spoor van en naar de bedrijfslocatie(s). Hierbij dienen ten minste de relevante verbetermaatregelen, die zijn opgenomen in de landelijke Handreiking Vervoermanagement, te downloaden op de site van Infomil <http://www.infomil.nl/onderwerpen/duurzame/vervoermanagement>), gemotiveerd te worden afgewogen op haalbaarheid in de eigen specifieke situatie. In elk geval dient in het Besparingsplan vervoer aandacht te worden besteed aan de volgende aspecten:

- a. inventarisatie van energieverbruik en de emissies van transport over weg/water en via spoor (indien sprake is van transport met diesellocomotieven), met eigen of geleasde voer-/vaartuigen dan wel voer-/vaartuigen, die in opdracht van vergunninghouder door derden worden ingezet, ten minste voor de parameters NO₂, fijn stof (PM₁₀, roet, Elementair koolstof), CO₂ en verkeerslawaaï (dB);
- b. inventarisatie van maatregelen die leiden tot reductie van transportemissies over de weg en water en via spoor indien gebruik wordt gemaakt van diesellocomotieven, in de keten van toeleveranciers naar de bedrijfslocatie(s) en vice versa (duurzaam inkopen). Ook maatregelen ter beperking van transportemissies door afvoer van goederen/afvalstoffen, dienen hierbij te worden betrokken;
- c. inventarisatie van maatregelen gericht op beperking van emissies als gevolg van woon-/werkverkeer, zakelijk personenverkeer en bezoekersverkeer;
- d. motivatie of deze maatregelen uit oogpunt van de wettelijke zorgplicht ter beperking van transportemissies en uit oogpunt van kosteneffectiviteit, rekening houdend van lokaal beleid en actuele kennis over maatregelen ter verschoning van wegtransport en/of transport over water en/of spoor, al dan niet, binnen een termijn van vier jaren, worden gerealiseerd.

4.2.2

Binnen zes maanden na inwerkingtreding van de vergunning dient de opzet van het onderzoek, voor het opstellen van het Besparingsplan vervoer, overgelegd te worden aan het bevoegd gezag. Naar aanleiding van de opzet kan het bevoegd gezag nadere eisen stellen ten aanzien van de te onderzoeken opties en de te gebruiken technische en economische berekeningsmethoden.

4.2.3

Binnen twaalf maanden na inwerkingtreding van de vergunning dient de rapportage van het onderzoek, ter beoordeling aan het bevoegd gezag te worden gezonden.

4.2.4

Vergunninghouder moet eenmaal per vier jaar het Besparingsplan vervoer, actualiseren en ter beoordeling zenden aan het bevoegd gezag.

Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht

Overweging

5 PROCEDURELE ASPECTEN

5.1 Projectbeschrijving

Het LAP3 is per 28 december 2017 in werking getreden en vervangt daarmee LAP2. In het LAP worden de doelstellingen en uitgangspunten van het landelijk afvalstoffenbeleid beschreven.

Omdat het LAP niet rechtstreeks bindend is - het is immers geen regelgeving, maar beleid - werken de nieuwe verplichtingen pas door als zij in omgevingsvergunningen zijn opgenomen. Tot voor kort gold alleen een algemene actualisatieplicht op grond van de Wabo.

Artikel 5.10 van het Bor is op 1 januari 2018 aangevuld met de verplichting voor het bevoegd gezag om binnen een jaar na inwerkingtreding van een nieuw LAP of een wijziging van het LAP:

- na te gaan of de vergunning voldoet aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afzonderlijke afvalstoffen of categorieën afvalstoffen zoals beschreven in het afvalbeheerplan en, indien nodig, de vergunning (voorschriften) te actualiseren.

Voor deze actualisatie hebben wij de eerder verleende omgevingsvergunning getoetst aan het LAP3.

De toetsing geeft aanleiding tot het aanpassen van de eerder verleende vergunning.

Verder hebben wij de vergunning getoetst aan het accepteren/be- en verwerken van ZZS, actualiteit PGS-richtlijnen, energie en het Activiteitenbesluit.

5.2 Huidige vergunning situatie

Voor de vergunninghouder is de onderstaande vergunning verleend en onderstaande maatwerkbesluit genomen:

SOORT VERGUNNING	DATUM	KENMERK	ONDERWERP
Wet milieubeheer	19-10-2010	2010/0177359	Oprichting
Wabo	07-06-2012	2012/0153908	Ambtshalve wijziging

5.3 Bevoegd gezag

Gedeputeerde Staten zijn bevoegd gezag voor de inrichting. Dit volgt uit artikel 2.4 van de Wabo in samenhang met artikel. 3.3 lid 1 van het Bor.

De activiteiten binnen de inrichting vallen onder meer onder de categorieën 7.1 onder a, 7.4, 28.4 onder a6, b1 en c1 van bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningbesluit milieubeheer (Ivb). Op basis van categorie 7.4 en 28.4 onder a6, b1 en c1, zijn wij bevoegd gezag als bedoeld in artikel 8.2 van de Wm.

De activiteiten van de inrichting zijn genoemd in Bijlage I onderdeel C categorie 28.4 van het Bor en daarnaast betreft het een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort. De inrichting is daarom vergunningplichtig.

Gelet op vorenstaande, alsmede op het bepaalde in hoofdstuk 3 van het Bor en de daarbij horende bijlage zijn wij het bevoegd gezag om een omgevingsvergunning te verlenen of (gedeeltelijk) te weigeren.

Daarnaast betreft het een inrichting die onder categorieën 5.1 van bijlage 1 van de Richtlijn Industriële Emissies (IPPC-installatie) van toepassing.

5.4 Procedure

De procedure om tot dit besluit te komen staat in paragraaf 3.3 van de Wabo (de uitgebreide voorbereidingsprocedure). Het ambtshalve wijzigen en gedeeltelijk intrekken van de omgevingsvergunning is getoetst aan paragraaf 2.6 van de Wabo.

5.5 Adviezen

In de Wabo en het Bor worden bestuursorganen vanwege hun specifieke deskundigheid of betrokkenheid aangewezen als adviseur. Gelet op het bepaalde in artikel 2.26 van de Wabo, alsmede de artikelen 6.1 tot en met 6.5 van het Bor, is het voornemen ter advies aan het Dagelijks bestuur van Waterschap Drents Overijsselse Delta gezonden.

Naar aanleiding hiervan hebben wij op 16 oktober 2018 het volgende advies ontvangen van het waterschap:

Waterschap Drents Overijsselse Delta

In het kader van actualisatie op LAP3 en ZZS adviseren wij voorschriften op te nemen op het gebied van afvalwater in de Omgevingsvergunning. De voorschriften zijn op 28 februari 2019 per e-mail aan ons verzonden

6 INHOUDELIJKE OVERWEGING

6.1 Toetsingskader bij ambtshalve wijziging

Overeenkomstig artikel 2.30, tweede lid van de Wabo juncto artikel 5.10, tweede lid, onder a van het Bor toetst het bevoegd gezag of de omgevingsvergunning voldoet aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afzonderlijke afvalstoffen of categorieën afvalstoffen zoals beschreven in het afvalbeheerplan en actualiseert het bevoegd gezag op grond van artikel 5.10, tweede lid, onder b van het Bor indien noodzakelijk de vergunningvoorschriften.

6.2 Overwegingen afval

Het beleid met betrekking tot afvalverwerking is gericht op het doelmatig beheer van afvalstoffen, zoals gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wm. In dat kader houden wij rekening met het geldende afvalbeheerplan (het Landelijk Afvalbeheerplan 2017-2029) waaronder begrepen deel E (minimumstandaard per specifieke afvalstroom).

De doelstellingen van het LAP3 geven invulling aan de prioriteitsvolgorde in de afvalhiërarchie zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen:

- a. preventie;
- b. voorbereiding voor hergebruik;
- c. recycling;
- d. andere nuttige toepassing, waaronder energierecuperatie;
- e. veilige verwijdering.

De minimumstandaard geeft de minimale hoogwaardigheid aan van de verwerking van een bepaalde afvalstof of categorie van afvalstoffen. Deze minimumstandaard is bedoeld te voorkomen dat afvalstoffen laagwaardiger worden verwerkt dan wenselijk is. Als de minimumstandaard bestaat uit verschillende be- en verwerkingshandelingen bij diverse inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend mits de totale verwerking voldoet aan de minimumstandaard. In een aantal sectorplannen is vermeld dat het opnemen van sturingsvoorschriften dan noodzakelijk is.

Uitsluitend op- en overslaan van afvalstoffen

In het LAP is aangegeven dat voor het opslaan van afvalstoffen in beginsel een vergunning kan worden verleend. Uit het LAP blijkt dat het overslaan van afvalstoffen in principe altijd doelmatig is. Er kan vergunning verleend worden zonder dat uitgebreide acceptatie/registratie plaatsvindt, als:

- er geen enkele bewerking met of van het afval geschiedt (uitgezonderd eventueel overladen zonder dat daarbij feitelijk wordt gemengd) en
- de begeleidingsdocumenten in orde zijn.

De ontdoener blijft in deze situatie eigenaar van de afvalstoffen en blijft daar dus ook verantwoordelijk voor.

In de onderliggende vergunningen zijn de volgende activiteiten met afvalstoffen vergund:

Gromes-Plender houdt zich bezig met aan- en verkoop, transport, innemen, opslaan en overslaan, be- en verwerken, doen van proefnemingen en de verspreiding van meststoffen. De meststoffen worden afgezet in de landbouw.

Gromes-Plender verhandelt meststoffen, zoals dierlijke meststoffen, zuiveringsslib, zuiveringsslib afkomstig van rioolwaterzuiveringen en van de voedingsmiddelenindustrie. Daarnaast verhandelt het bedrijf ook kalksoorten, vinasse-soorten (zoals kali SFL), aardappeleiwit, kiezelgür (zoals kunstmestzand), percolatiewater van mest- en compostverwerking, zand-water-kleimengsels, stikstofoplossingen, zwavelzure ammoniakoplossing, bentonite-oplossing, vloeibare compost, vloeibare papiercellulose, kalimoederloog, magnesiumsulfaat en ammoniumfosfaten.

Het bedrijf is gespecialiseerd in vloeibare meststoffen en meststoffen met een hoog gehalte aan water. Gromes-Plender verwacht, dat het pakket meststoffen in de toekomst verder uitgebreid zal worden met meerdere organische- en anorganische reststromen welke een landbouwkundige waarde hebben.

Toepassen afvalstoffen als meststoffen

De meststoffen die Gromes-Plender verhandelt zijn afvalstoffen in de zin Richtlijn 2006/12/EG van het Europees Parlement en de Raad. Op grond daarvan valt Gromes-Plender in de categorie van afvalstoffenbedrijven en is hoofdstuk 10 van de Wm van toepassing. Daarnaast is de Meststoffenwet van toepassing op deze stoffen.

Voor een inrichting voor het verhandelen en be- verwerken van meststoffen zijn verder van toepassing:

- Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet;
- Besluit gebruik meststoffen;
- Uitvoeringsregeling meststoffen.

Ook als deze stoffen voldoen aan de eisen van de Meststoffenwet en de geschiktheid als meststof is aangetoond, blijven het afvalstoffen in de zin van de Wm. Op grond van artikel 22.1 lid 8 van de Wet milieubeheer is Hoofdstuk 10 van de Wm echter niet van toepassing op gedragingen, voor zover daarvoor voorschriften gelden die gesteld zijn op grond van de Meststoffenwet.

Voor de onderhavige aanvraag zijn de volgende sectorplannen van het LAP van toepassing:

Afvalstro(o)m(en) waarvoor in bijlage 4 van het LAP een sectorplan is opgenomen. Voor deze actualisatie hebben wij de eerder verleende omgevingsvergunningen getoetst aan het LAP3.

- sectorplan 3: procesafhankelijk industrieel afval;
- sectorplan 16 (waterzuiveringsslib);
- sectorplan 20 (AVI-bodemas);

Sectorplan 3 (procesafhankelijk industrieel afval)

Onder dit sectorplan valt:

- Procesafhankelijk afval afkomstig van industriële productieprocessen, voor zover het afval niet valt onder een van de andere sectorplannen.
- Procesafhankelijk industrieel afval van productieprocessen dat reeds is ingezameld, opgebult

Procesafhankelijk industrieel afval van productieprocessen betreft zowel gevaarlijke als niet-gevaarlijke afvalstoffen die vrijkomen bij industriële productieprocessen.

De afvalstoffen zijn divers van samenstelling en omvang. Voorbeelden van procesafhankelijk industrieel afval zijn (niet limitatief): afval van voedselproductie, assen en ander afval van thermische en verbrandingsprocessen, glasafval, katalysatoren, mineraal afval, gebruikte chemicaliën en chemische baden, metaalzouten, residuen en sludges, filtermateriaal, et cetera.

Onder procesafhankelijk industrieel afval vallen ook partijen verpakt productieafval die in het afvalstadium zijn geraakt, mischarges en 'over-de-datum' producten die de beoogde eindgebruiker nog niet hebben bereikt.

Als minimumstandaard van de onder sectorplan 3 vallende afvalstoffen geldt het onderstaande:

<i>Afvalstoffen/ deelstroom</i>	<i>Minimumstandaard voor verwerking (en eventuele voorwaarden)</i>
Procesafhankelijk industrieel afval van productieprocessen	Recycling
Niet voor recycling geschikt procesafhankelijk industrieel afval van productieprocessen	Dit betreft afval waarvoor recycling, gezien de aard of samenstelling, technisch niet mogelijk of waarvoor de recyclingroute zo duur is dat de kosten voor afgifte van deze partijen aan de poort van de verwerker door de ontdoener, meer zouden bedragen dan €205,-/ton. Hiervoor is de minimumstandaard: - verbranden als vorm van verwijdering voor afvalstoffen die <i>niet gestort mogen worden</i> volgens het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen: 'Hoofdgebruik als brandstof' als vorm van nuttige toepassing is alleen toegestaan binnen inrichtingen waarin emissiebeperking is gereguleerd in specifieke regelgeving en/of daarop gebaseerde vergunningen. Dit betekent dat het verwerken van deze afvalstof tot brandstof voor motoren van voer- en vaartuigen, andere mobiele toepassingen of vormen van inzet buiten inrichtingen niet is toegestaan. Hiertoe worden in vergunningen van verwerkers zo nodig sturingsvoorschriften opgenomen om een dergelijke inzet buiten inrichtingen te voorkomen. - storten op een daarvoor geschikte stortplaats voor afvalstoffen die gestort mogen worden volgens het Besluit stortplaatsen en stortverboden.

Het beleid voor procesafhankelijk industrieel afval van productieprocessen is gericht op recycling. Afhankelijk van de manier waarop procesafhankelijk industrieel afval is toegepast en vervolgens in de afvalfase komt, kan het echter voorkomen dat recycling niet mogelijk is.

Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij afvalstoffen die voor het grootste deel gerecycled worden, maar voor een klein deel zodanig zijn vervuild dat verwijderen de enige verwerkingsoptie is. Om de uitvoerbaarheid te verzekeren is in de minimumstandaard aangegeven dat in dergelijke gevallen van de minimumstandaard kan worden afgeweken. Het overbrengen ten behoeve van andere verwerking dan recycling (behoudens storten) dan kan worden toegestaan.

Naast technische overwegingen die recycling onmogelijk maken, kan recycling voor bepaalde (specifiek verontreinigde) partijen ook relatief duur zijn. Ook in die gevallen voorziet de minimumstandaard in een mogelijkheid om alsnog andere verwerkingsvormen mogelijk te maken. De grenswaarde hiervoor is € 205,- per ton afval.

Het beleid voor afvalstoffen dat door Gromes-Plender worden toegepast als meststof is gericht op een milieuhygiënische verantwoorde toepassing van afvalstoffen. De nuttige toepassing van afvalstoffen wordt als een hoogwaardiger toepassing beschouwd dan het verbranden of storten van afvalstoffen.

In de vigerende oprichtingsvergunning is tevens bepaald dat de vergunninghouder alleen afvalstoffen/meststoffen mag accepteren die aantoonbaar voldoen aan de eisen die de Meststoffenwet aan meststoffen stelt (voorschrift 2.2.1). Een gevolg hiervan is dat de ingenomen afvalstoffen zullen worden gerecycled en niet verbrand of gestort.

Conclusie

Gezien vorenstaande en vergunde activiteiten van Gromes-Plender wordt op dit onderdeel voldaan aan de minimumstandaard van LAP3. Er is geen aanleiding tot het stellen van aanvullende voorschriften.

Sectorplan 16 (waterzuiveringsslib)

Onder dit sectorplan valt het waterzuiveringsslib dat vrijkomt bij de biologische zuivering van afvalwater van een rioolwaterzuiveringsinstallaties, industriële afvalwaterzuiveringsinstallaties en de biologische zuivering van afvalwater in de scheepvaart .

Als minimumstandaard van de onder sectorplan 16 vallende afvalstoffen geldt het onderstaande:

Afvalstoffen/ deelstroom	Minimumstandaard voor verwerking
Waterzuiveringsslib, niet zijnde slibben van afvalwaterzuivering uit de voedings- en genotsmiddelenindustrie	De volgende verwerkingsmethoden zijn <i>toegestaan</i>: - Thermisch verwerken, al dan niet na voordrogen, leidend tot oxidatie van het organisch materiaal. Voorbeelden hiervan zijn: - verbranding in verschillende typen installaties (slibverbrandingsinstallatie (SVI), cementoven, energiecentrale of AVI), al dan niet in combinatie met biologische dan wel thermische voordroging; - vergassen gevolgd door nuttige toepassing van het verkregen gas. - Inzet als hulpstof in Hydrostab voor toepassing op een stortplaats. - Terugwinnen van stoffen uit het slib (bijv. fosfaat, bioplastic, alginaat, etc.) met de kanttekening dat het residu wat overblijft na terugwinning niet mag worden gestort. De volgende verwerkingsvormen zijn nadrukkelijk <i>niet toegestaan</i>: - Natte oxidatie en pyrometallurgisch smelten - Drogen of anderszins verwerken voorafgaand aan storten
Slibben van afvalwaterzuivering uit de voedings- en genotsmiddelenindustrie	Recycling. Inzet als hulpstof in Hydrostab voor toepassing op een stortplaats is eveneens toegestaan. Voor slibben waarvoor recycling technisch niet mogelijk is of waarvoor de kosten voor afgifte van deze partijen aan de poort van de verwerker door de ontdoener meer zouden bedragen dan €205,-/ton, is de minimumstandaard 'verbranden als vorm van verwijdering'.

Zoals vermeld is het innemen van dit soort afvalstoffen door Gromes-Plender erop gericht om het in te zetten als meststof en wordt in de voorschriften van de bestaande vergunning bepaald dat alleen stoffen mag accepteren die voldoen aan de Meststoffenwet.

Conclusie

Gezien vorenstaande en vergunde activiteiten van Gromes-Plender wordt op dit onderdeel voldaan aan de minimumstandaard van LAP3. Er is geen aanleiding tot het stellen van aanvullende voorschriften.

Sectorplan 20 (AVI-bodemas)

Onder dit sectorplan valt bodemas die resteert na verbranding in een inrichting die uitsluitend of in hoofdzaak is bestemd voor het verbranden van huishoudelijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen in een roosteroven of een wervelbedoven.

De na verwerking van AVI-bodemas (mogelijk) resterende stromen vallen eveneens onder dit sectorplan. Na verwerking van AVI-bodemas resterende stromen:

- vrij toepasbare bouwstof;
- IBC-bouwstof;
- Halffabricaat ten behoeve van vormgegeven bouwstof;
- Ferro- en non-ferro fractie voor zover bestaand uit minder dan 50 gewichtsprocenten aan ferro en non-ferro

Gromes-Plender verhandelt een uit deze groep AVI-bodemas afkomstige magnesiumsulfaat-oplossing. Magnesiumsulfaat komt beschikbaar als eindproduct bij een ontzwavelingsproces met behulp van Magnesiumhydroxide.

Magnesiumsulfaat is aangemerkt als EG-meststof. Het komt voor in bijlage Aa, behorend bij artikel 4 van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet als een meststof die vrij verhandeld mag worden.

Conclusie

Gezien vorenstaande en vergunde activiteiten van Gromes-Plender is de minimumstandaard van LAP3 niet relevant. Er is geen aanleiding tot het stellen van aanvullende voorschriften.

Overweging afvalwater

Beste Beschikbare Technieken (BBT)

Bij de beoordeling van de lozingen van inrichtingen wordt gebruikgemaakt van de vastgestelde BBT-documenten die zijn opgenomen in de Ministeriële regeling omgevingsrecht. Voor IPPC-installaties is rekening gehouden met de Europese Brefs en BBT-conclusies.

Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM)

Voor de beoordeling van stoffen en mengsels met betrekking tot de waterbezwaarlijkheid wordt gebruikgemaakt van de Algemene Beoordelingsmethodiek zoals deze is vastgesteld in het BBT-document Algemene Beoordelings Methodiek (ABM) 2016. De ABM hanteert de parameters en criteria uit de Europese regelgeving voor stoffen en mengsels. De ABM deelt de te lozen stoffen en mengsels in op grond van eigenschappen op een transparante en eenduidige wijze. Vervolgens geeft de methodiek aan in welke mate emissiebeperkende saneringsinspanning bij een bepaalde stof of mengsel, gelet op de eigenschappen, wenselijk zijn.

Zeer Zorgwekkende Stoffen

Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS) is een verzameling van de meest gevaarlijke stoffen voor mens en milieu. Voor deze groep van stoffen is als beleidsdoelstelling gesteld om deze ZZS te weren uit de leefomgeving. De lijst met ZZS wordt door het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) beheerd. Meer informatie over ZZS is terug te vinden op de website van het RIVM.

De aanpak sluit aan op de bestaande aanpak van preventie en reductie door het toepassen van BBT en het beoordelen van de restlozing met het oog op het bereiken van de Milieukwaliteitseis (MKE) voor water. Door het continu verbeteren wordt er druk gehouden op het doel om ZZS stapsgewijs te reduceren.

Om de geldende omgevingsvergunning weer te laten voldoen aan de minimale hoogwaardigheid voor het indirect lozen van afvalwater hebben wij het voornemen een voorschrift aan deze vergunning te verbinden.

Conclusie

Wanneer de vergunninghouder zich houdt aan deze vergunning verbonden voorschriften, concluderen wij dat er in voldoende mate invulling wordt gegeven aan het lozingskader voor ZZS die vanuit LAP3, ABM 2016 en de BBT-documenten aan de lozing van deze stoffen wordt gesteld.

6.3 Overwegingen externe veiligheid

Ten behoeve van de op- en overslag van gevaarlijke stoffen zijn richtlijnen opgesteld in de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS) waarmee een aanvaardbaar beschermingsniveau voor mens en milieu wordt gerealiseerd. Deze PGS richtlijnen zijn vermeld als BBT-documenten in de Mor (voorheen in de Regeling aanwijzing BBT-documenten). Voor de beoordeling van deze vergunning zijn de volgende PGS richtlijnen relevant:

- Opslag van diverse gevaarlijke (afval)stoffen in emballage, PGS 15:
Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen, september 2016;
- Opslag van gevaarlijke stoffen in bovengrondse tanks PGS 30:
Vloeibare brandstoffen – bovengrondse tankinstallaties en afleverinstallaties, december 2011.

Deze risico's worden voldoende afgedekt door het voldoen aan de van toepassing zijnde richtlijnen met betrekking tot de opslag van gevaarlijke stoffen

Binnen de inrichting worden kleine hoeveelheden gevaarlijke stoffen zowel in pandig als uitpandig opgeslagen in stalen opbergkasten met een inhoud van 250 liter. K3-brandstof en afgewerkte olie wordt opgeslagen in bovengrondse tanks van respectievelijk 30 m³, 0,6 m³ en 2 x 2,5 m³ en vindt de opslag van olie plaats in vaten. Verder wordt K3-brandstof afgeleverd aan eigen materieel. Ten behoeve van de opslag van gevaarlijke stoffen zijn richtlijnen opgesteld in de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS) waarmee een aanvaardbaar beschermingsniveau voor mens en milieu wordt gerealiseerd.

De volgende richtlijnen zijn van toepassing:

- PGS 15 Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen;
- PGS 30 Vloeibare aardolieproducten: opslag in kleine installaties.

Beide richtlijnen zijn ten opzichte van de datum van de oprichtingsvergunning gewijzigd. In de vergunning zijn voor de opslag van gevaarlijke stoffen en brandbare stoffen voorschriften opgenomen dat de opslag moet voldoen aan de laatste versie van bovengenoemde richtlijnen.

Conclusie

Teneinde de risico's voor de externe veiligheid en het brand- en explosiegevaar te voorkomen en/of te beperken zijn in deze vergunning voorschriften opgenomen.

Ten aanzien van de risico's als gevolg van de activiteiten zijn wij van mening dat wanneer binnen het bedrijf conform de aanvraag en de voorschriften uit deze vergunning wordt gewerkt, er geen sprake is van onaanvaardbare risico's voor de omgeving. Wij zijn van mening dat de situatie milieuhygiënisch aanvaardbaar is.

6.4 Overweging Energie

Algemeen beleid

Een zuinig en doelmatig gebruik van energie is onderwerp van aandacht sinds de jaren zeventig (eerste en tweede oliecrisis). Met de invoering van de Wm (1993) kon energiebesparing en energie-efficiëntie vervolgens via de milieuvergunning formeel bij bedrijven op de agenda worden gezet, namelijk als onderdeel van de zogenaamde 'verruimde reikwijdte'.

Registratieplicht

In de vigerende vergunning is destijds aandacht besteed aan het onderwerp energie. Energieverbruik is een onderwerp dat steeds weer afgezet moet worden tegen de BBT van het moment. Afhankelijk van de (jaarlijkse) verbruiken kan er de verplichting zijn om onderzoek te doen naar energiebesparende maatregelen.

In de vigerende vergunning is momenteel niet afdoende geregeld dat de energieverbruiken van *alle* energiedragers geregistreerd moeten worden.

Hierdoor zien wij aanleiding om een voorschrift voor het jaarlijks registreren van alle energiedragers op te nemen.

6.5 Overweging vervoersmanagement

Wettelijke zorgplicht van bedrijven

Op grond van de Wm moet iedereen voldoende zorg voor het milieu in acht nemen. Hieronder wordt volgens artikel 1.1, tweede lid mede verstaan het zo veel mogelijk beperken van de nadelige gevolgen voor het milieu van het verkeer van personen of goederen van en naar de inrichting.

Op grond van de Wabo dienen vergunningplichtige inrichtingen bij een vergunningaanvraag informatie te verstrekken over de maatregelen die zijn getroffen om de nadelige gevolgen van vervoerbewegingen te beperken.

Het bevoegd gezag kan, indien noodzakelijk geacht, voorschriften hieromtrent aan de vergunning verbinden.

Urgentie uit oogpunt van klimaat en gezondheid.

Uit recente inzichten, alsmede uit een recente uitspraak in de zaak van Urgenda (ECLI:NL:RBDHA:2015:7145, 24 juni 2015) tegen de Nederlandse overheid, blijkt dat Nederland aanzienlijk meer maatregelen moet treffen dan thans is voorzien om aan Europese klimaatafspraken te kunnen voldoen (20% CO₂-reductie in 2020 ten opzichte van 1990). Verkeer draagt in aanzienlijke mate bij aan CO₂-emissies (op landelijke schaal is gemiddeld 33% van het energieverbruik van een bedrijf transportgerelateerd).

In een recent advies van de Gezondheidsraad, in de consultatiefase van de Omgevingswet "Meewegen van gezondheid in omgevingsbeleid/Evenwichtig en rechtvaardig omgaan met risico's en kansen", d.d. 20-07-2016, wordt gesteld dat het huidige milieubeleid erop gericht is dat de wettelijke milieukwaliteitsnormen niet worden overschreden. Tevens wordt in het advies van de Gezondheidsraad opgemerkt dat deze normen niet alleen gebaseerd zijn op gegevens over gezondheidseffecten, maar ook op economische overwegingen zoals haalbaarheid. Daardoor veroorzaakt bijvoorbeeld luchtverontreiniging nog circa 6% van de totale ziektelast in Nederland, terwijl de normen in vrijwel heel Nederland worden gehaald. Luchtverontreiniging op leefniveau is overwegend verkeer gerelateerd. Om tot verbetering te komen zijn dus maatregelen nodig ter beperking van verkeersemissies, met name gericht op beperking van (dieselgerelateerd) roet, elementair koolstof en ultrafijn stof. Deze kleinste deeltjes van het fijn stof zijn volgens landelijke GGD's het meest schadelijk voor de gezondheid.

Landelijke Handreiking Vervoermanagement

Uit uitgevoerde stimuleringsprojecten is veel kennis en informatie beschikbaar gekomen over (kosteneffectieve) maatregelen om de impact op het milieu van transport van en naar een inrichting zo veel als mogelijk te beperken. Dit heeft geleid tot een landelijke Handreiking Vervoermanagement, opgesteld in opdracht van het Ministerie van I&M/RWS, met overzicht van kansrijke (kosteneffectieve) maatregelen (te downloaden op de Infomilwebsite, zie: www.infomil.nl/onderwerpen/duurzame/vervoermanagement)

Vervoermanagement/mobiliteitsmanagement bij bedrijven levert een wezenlijke bijdrage aan beperking van verkeersimpact op de kwaliteit van de leefomgeving in het stedelijk gebied en draagt bij aan het streven naar verduurzaming van mobiliteit, met name met het oog op energiebesparing en klimaatopgaven (beperking CO₂-emissies). Vaak leiden deze maatregelen ook tot reductie van transportkosten en draagt het treffen van deze maatregelen bij tot verbetering van het duurzaamheidsimago van het bedrijf. In het kader van maatschappelijk verantwoord ondernemen biedt dit ook economische voordelen richting (potentiële) opdrachtgevers, klanten en kredietverstrekkers.

Vervoerrelevantie en Besparingsplan vervoer

In de landelijke Handreiking Vervoermanagement van 2 november 2017 zijn criteria opgenomen voor het vaststellen van vervoersrelevantie (zie paragraaf 2.1).

Indien deze criteria worden overschreden is sprake van een vervoerrelevant bedrijf. Vervoerrelevante bedrijven kunnen aantonen aan de wettelijke zorgplicht te voldoen door het opstellen van een Besparingsplan vervoer, waaruit blijkt dat het bedrijf adequate maatregelen heeft getroffen om nadelige gevolgen voor het milieu, van transport van goederen en personen, van en naar de inrichting, zo veel als mogelijk te beperken.

Het transparant maken van brandstofverbruik en transportemissies biedt inzicht in sturingsmogelijkheden voor het treffen van de meest kosteneffectieve verbetermaatregelen en biedt tevens een basis voor monitoring en evaluatie van (effecten van) getroffen maatregelen.

Hiertoe zijn verbetermaatregelen opgenomen in de Handreiking Vervoermanagement:

- in bijlage 3a voor Goederenvervoer,
- in bijlage 3b voor Woon-/werkverkeer en Zakelijk personenvervoer en
- in bijlage 3c voor Bezoekersverkeer.

Ten minste de voor het bedrijf relevante maatregelen uit de Handreiking dienen gemotiveerd te worden afgewogen op haalbaarheid in de eigen specifieke situatie.

Onderdeel van het Besparingsplan vervoer is ook een Plan van Aanpak voor uitvoering van verbetermaatregelen. In de landelijke Handreiking

Vervoermanagement is een format opgenomen voor het opstellen van een Besparingsplan Vervoer (bijlage 2 van de Handreiking). Hiertoe is in de vergunning een voorschrift opgenomen. Ontwikkelingen in duurzame maatregelen voor vervoersmanagement gaan snel. Toegepaste maatregelen kunnen meer of minder effect hebben dan vooraf gedacht. Om die redenen dient het besparingsplan elke vier jaar te worden geactualiseerd. Deze termijn is lang genoeg om het effect van maatregelen te kunnen bepalen. Aan de andere kant is de termijn redelijk om te kunnen inspelen op nieuwe ontwikkelingen in duurzame maatregelen voor vervoersmanagement.

In de bij de vigerende vergunning behorende stukken, in voornamelijk de akoestische rapportage, heeft het bedrijf de volgende goederenvervoersstromen van en naar de inrichting aangegeven:

Dagelijks doen circa 56 vrachtwagens de inrichting aan. Tevens beschikt Gromes-Plender over circa 19 eigen trekkercombinaties. Op basis van de genoemde relevantiecriteria uit de Handreiking Vervoermanagement van 2 november 2017 komen wij tot de conclusie dat er sprake is van een vervoerrelevant bedrijf.

Het bedrijf moet aantonen dat het aan de wettelijke zorgplicht voldoet of gaat voldoen.

Het bedrijf dient daarom een Besparingsplan vervoer op te stellen, waaruit blijkt dat het bedrijf adequate maatregelen heeft getroffen om nadelige gevolgen voor het milieu, van transport van goederen en personen, van en naar de inrichting, zo veel als mogelijk te beperken. In de landelijke Handreiking Vervoermanagement is een format opgenomen voor het opstellen van een Besparingsplan vervoer (bijlage 2 van de handreiking). Hiertoe is in de vergunning een voorschrift opgenomen.

6.6 Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve voorschriften in te trekken van de vigerende vergunning en nieuwe voorschriften te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard van de sectorplannen 3,16 en 20 van LAP3, het indirect lozen van afvalwater, energie en vervoersmanagement alsmede het veilig opslaan van gevaarlijke stoffen.

BIJLAGE 1 : BEGRIPPEN

A&V-beleid en AO/IC:

Acceptatie- en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) en administratieve organisatie en interne controle (AO/IC). In deel D.3 van het landelijke afvalbeheerplan is vastgelegd welke onderdelen minimaal in het A&V-beleid en de AO/IC moeten zijn beschreven.

RIE:

Richtlijn Industriële Emissies (IPPC installatie)

De Richtlijn Industriële Emissies (2010/75/EU) is sinds 1 januari 2013 verwerkt in de Nederlandse wet- en regelgeving. Bijlage I van de richtlijn geeft aan wanneer het een IPPC-installatie betreft.

LAP:

Het Landelijk Afvalbeheerplan (LAP3). Het gaat in op de vereisten die vanuit de Wet milieubeheer en de Kaderrichtlijn afvalstoffen aan een landelijk afvalbeheerplan worden gesteld.

PAK:

Polycyclische aromatische koolwaterstoffen of polycyclische aromaten, afgekort pak (meervoud paks), zijn organische verbindingen die bestaan uit gekoppelde aromatische ringen (bijvoorbeeld benzeenringen) maar die geen heteroatomen of functionele groepen bevatten.

PGS:

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS) en de PGS-beheerorganisatie.

De publicatiereeks is een handreiking voor bedrijven die gevaarlijke stoffen produceren, transporteren, opslaan of gebruiken en voor overheden die zijn belast met het toezicht op en de vergunningverlening aan deze bedrijven.

POP:

Persistente organische verontreinigende stoffen. POP's zijn toxische stoffen die moeilijk worden afgebroken. De stoffen hopen zich op in levende organismen (bioaccumuleren) en worden verspreid door de lucht en het water en zijn zeer schadelijk voor de volksgezondheid en het milieu.

ZZS:

Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS) zijn stoffen die gevaarlijk zijn voor mens en milieu. Dit kan zijn omdat ze bijvoorbeeld kankerverwekkend zijn, de voortplanting belemmeren en/of zich in de voedselketen ophopen.